

«Passar del gènere masculí al femení baixes molts esglaons»

Dos testimonis trans relaten com és buscar feina i trobar-la, malgrat l'elevat atur que pateix el col·lectiu

La Sílvia davant d'un micròfon | Cedida

Aquest dilluns arrenca la Fira d'Ocupació (<https://www.naciodigital.cat/sabadell/noticia/32289/centenar-ofertes-feina-primera-fira-ocupacio-online>), que serà en format online i amb més d'un centenar d'ofertes (<http://firaocupaciosabadell.sabadelltreball.cat/empreses/>). Una cita que unirà demandants de personal i sol·licitants de feina, una iniciativa que comptarà amb la integració de la 3a edició de la Trans Laboral, un projecte impulsat per Ca l'Enredús - ActuaVallès i l'Ateneu Cooperatiu del Vallès (<https://www.naciodigital.cat/sabadell/noticia/21002/jornada-trans-laboral-sabadell-pot-servir-vehicular-debat-estrategic-al-larg-2019>) que busca la inserció laboral de les persones transgènere.

No hi ha dades oficials que contemplin el percentatge d'aturats d'aquest col·lectiu, només UGT, en un informe sobre LGTBIfobia a la feina (https://www.ugt.es/sites/default/files/informe_17_de_mayo.pdf), de maig de 2019, apuntava a un 85%, citant com a font la Federació Estatal de Lesbianes, Gais, Trans i Bisexuals (FELGTB) (<http://www.felgtb.org/>). Tot i així, hi ha casos d'èxit, persones que treballen i que podrien ser aquest suposat 15% que sí treballa.

[noticia]27540[/noticia]

Silvia Sicore, amb estudis en tècnica electrònica, treballa com a *freelance* en l'àmbit de la publicitat, el disseny i la comunicació, un sector que, com diu, "dona la sensació que els joves tenen idees més molones". Fa gairebé tres anys que va fer la transició i malgrat anar fent feines, encara que assegura que "cada cop és més precària", hi afegeix una problemàtica: "ser dona, trans i gran".

"Passar del gènere masculí al femení baixes molts esglaons i si ets persones trans, et rebutgen. No t'ho diuen, però notes el rebuig", confessa. Tot i que la pandèmia ha posat un parèntesi temporal, el seu *modus vivendi* era treballar pel seu compte i a mitja jornada en una empresa relacionada amb el sector. Sicore admet que al principi, quan feia el canvi a dona, "semblava un home disfressat" i "et veien com un bitxo raro".

Aquesta suma de factors, continua l'explicació, fa que "t'hagis de buscar la vida de puta o corista" i aquesta és la idea predominant i aposta "per educar que ser trans no et fa diferent". De fet, apunta que "permet prendre decisions més equànimes, perquè pots entendre tothom". Sicore compara la discriminació laboral que pateixen les persones trans en una entrevista de feina com "qualsevol handicap d'imatge que es pugui tenir".

V?deo: https://www.youtube.com/watch?v=_Fjq0RjvBzM

"Hi ha llum al final del túnel"

Àlex Franch, de 23 anys, fa més de dos anys que va fer la transició i mesos després va trobar feina a l'empresa on treballa actualment, al departament de disseny. "Hi ha llum al final del túnel. No s'ha de perdre l'esperança", diu, encara que confessa "haver tingut molta sort", perquè quan mira enrere assegura que ha fet més de 30 entrevistes. El fet de ser trans hi suma que "en el CV em presentava com a Àlex, però al DNI no" i això tancava qualsevol porta d'accés.

L'Àlex al seu lloc de feina Foto: Cedida

Franch sosté que "pensava que per temes de confidencialitat, la meva documentació era això, confidencial. Però no la respecten". L'experiència fins aterrar al seu lloc actual no és fàcil, "en una altra empresa, també de l'àmbit del disseny, em seguien tractant en femení i m'assignaven feines diferents". Reconeix que amb el DNI "actualitzat" va ajudar en aquesta cerca de feina, tot i que l'èxit o fracàs de superar l'entrevista depèn de qui et trobis a l'altre cantó.

[noticia]27522[/noticia]